

Memoria de mis putas tristes

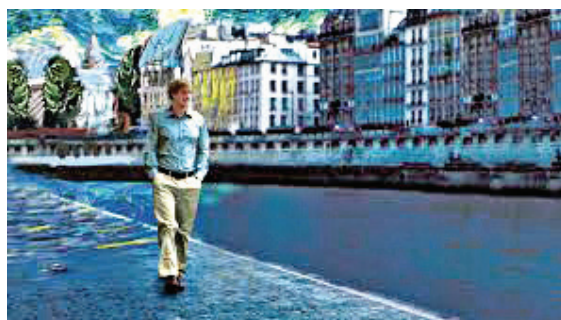
Gavron. Filmurinn er ein stuttlig, klökkandi og sera jalig vangamynd av eini avbyrgdari bygd í Grønlandi, har tað móti øllum líkindum ber til hjá 59 fólki og 100 sletuhundum at yvirliva.

tikið í biografunum, fingið góð ummæli og vunnið bæði heimligar og altjóða virðislønir. Á »Filmstriben« eru nógvir danskir filmar, men ikki so nógvir aðrir norðurlendskir. Men nakrir eru, til dømis grønlendski filmurinn Býurin við heimsins enda eftir Sarah

L'ENFANT D'EN HAUT. 2012

»Filmstriben« hevur eitt fantastiskt úrval av góðsku-filjum til børn og ung. Ein teirra er L'enfant d'en haut/ Drongurinn av fjallinum eftir Ursula Meier. Filmurinn verður roknaður sum ein tann besti ungdómsfilmur nakrantíð og snýr seg um 12 ára gamla Simon, sum býr saman við stórusystur síni í einum betongbyggjari í einum sveisiskum dali. Hann fær teimum pengin og mat við at taka lyftina upp til dýru skistøðini, har hann stjelur og selur víðari dýra skiútgerð. Men Simon hevur nógv hóvasták at systirni, sum er rættuliga vill. Filmurinn er á fronskum við donskum undirtekstum. Líka so fantastiskt tað er, at føroysk børn og ung hava ókeypis atgongd til góðskutílfar frá teirra bókasavni, eins keðiligt er tað, at tey mugu duga danskt fyrri at skilja filmin. Kanska fær politiska skipanin skjótt eyga á hendan trupulleikan.

MIDNIGHT IN PARIS. 2011

Kjakið um siðalagið hjá Woody Allen hevur aftur tikið seg upp hetta várið, og nógv fólk halda tað vera skeivt at stuðla Woody Allen við at hyggja eftir hansara filjum. Kortini var Midnight in Paris eftir Woody Allen fyrsti filmurinn, eg havi sæð á »Filmstriben«. Sigst at man antin hatar ella elskar Woody Allen, eg haldi ikki, at tað er soleiðis hjá mær. Eg hvørki elskaði ella hataði filmin, men eg helt hann var stak undirhaldandi.

Í Midnight in Paris er Gil Pender og unnusta hansara á frítíðarferð í Paris, saman við svigarforeldrunum. Hann er í holt við at skriva sína fyrstu skaldsøgu, og so hendur eitt undur: Gil er bráðliga í 1920'unum saman við tátíðar listafólkum. Gertrude Stein lesur hansara skaldsøgu og leggur hon lag á saman við Ernest Hemingway.

New York Times skrivaði millum annað um Midnight in Paris: Einkin nýtt er at síggja, men hvi skuldi tað eisini verið tað? Hinvegin er heldur ikki nógv gamalt at síggja. Mr. Allen dugur at roynd okkurt nýtt, meðan hann endurtekur seg sjállvan. Hetta er ikki fyrstu ferð, men fyrstu ferð leingi, at hann rakar eina sannførandi blanding av skemti og vísdómi.

MEMORIA DE MIS PUTAS TRISTES. 2011

Fyri styttri enn einum mánaða síðani doyði nobel-virðislønti, kolumbianski rithøvundurinn Gabriel García Márquez. Tveir filmar, sum byggja á hansara søgur, eru at finna á »Filmstriben«.

Annar er Kærleiki í kolera-tíðini, sum Mike Newell hevur leikstjórnað. Ein kærleiksfilmur, sum helst setur kílur millum kynini. Filmurinn snýr seg um tann unga, fávitskuta Florentino, sum elskar Fermina av øllum sínum hjarta. Ogsá eftir, at hon ger tað endaliga liðugt og giftist einum ríku lækna. Men eftir hálvtt hundrað ár, er tann nú ovurríki Florentino aftur á biðlaferð.

Hin er Memoria de mis putas tristes/Minni um mínar syndaligu skøkur, sum Henning Carlsen hevur leikstjórnað. Tá journalisturin og lívsnjótarin El Sabio fyllir 90 ár, gevur hann sær sjálvum eina nátt á skøku-húsi saman við eini ungmoy í føðingardagsgávu. El Sabio hevur ongantíð verið giftur, men hevur næktað sín tørv á skøkuhúsi. Náttin saman við ungmoyini gongur ikki, sum hann hevði væntað.

